

กิจกรรมทางวาระระหว่างนักศึกษาฝึกสอนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพการศึกษาระดับสูง

กับนักเรียนในการเรียนการสอนภาษาไทย

นายวิเชียร เกษประทุม

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

วิทยานิพนธ์นี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรปริญญาครุศาสตรมหาบัณฑิต

แผนกวิชามัธยมศึกษา

บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

พ.ศ. ๒๕๖๑

i 1755892x

VERBAL INTERACTION BETWEEN HIGHER CERTIFICATE OF EDUCATION
STUDENT TEACHERS AND STUDENTS IN TEACHING THAI

Mr. Wichian Gespratoom

คณะวิทยาศาสตร์
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

A Thesis Submitted in Partial Fulfillment of the Requirements

for the Degree of Master of Education

Department of Secondary Education

Graduate School

Chulalongkorn University

1978

หัวข้อวิทยานิพนธ์ กิริยาร่วมทางวาจา ระหว่างนักศึกษาฝึกสอนระดับประกาศนียบัตร
 วิชาการศึกษาชั้นสูงกับนักเรียนในการเรียนการสอนภาษาไทย
 ชื่อ นายวิเชียร เกษประทุม
 อาจารย์ที่ปรึกษา รองศาสตราจารย์ ดร. อีระชัย ปุณณโชติ
 แผนกวิชา มัธยมศึกษา
 ปีการศึกษา ๒๕๒๐

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้มีความมุ่งหมายเพื่อศึกษาและเปรียบเทียบกิริยาร่วมทางวาจา ระหว่าง
 นักศึกษาฝึกสอนระดับประกาศนียบัตรวิชาการศึกษาชั้นสูงกับนักเรียนในการเรียนการสอนภาษาไทย
 ประชากรที่ใช้ในการศึกษา คือ นักศึกษาฝึกสอนระดับประกาศนียบัตรวิชาการศึกษา
 ชั้นสูง ๕๐ คน ที่ออกฝึกสอนนักเรียน ๕๐ ห้องเรียน ในโรงเรียนประถมศึกษาตอนปลาย ๑๐ โรงเรียน
 รวบรวมข้อมูลโดยใช้แบบวิเคราะห์กิริยาร่วมทางวาจาที่ดัดแปลงมาจากแบบวิเคราะห์กิริยาร่วม
 ทางวาจาของแฟลนเดอร์ส (Flanders' Interaction Analysis Technique) ศึกษา
 อัตราส่วนของกิริยาร่วมทางวาจา ๗ ประเภท และเปรียบเทียบความแตกต่างด้านระดับชั้นเรียน
 ที่นักศึกษาฝึกสอนทำการสอน ทดสอบความมีนัยสำคัญของความแตกต่าง โดยใช้วิธีการทางสถิติ
 Kruskal-Wallis One-Way Analysis of Variance by Ranks.

ผลการวิจัยพบว่า

๑. ระดับชั้นเรียนไม่ทำให้เกิดความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .๐๕ ของ
 อัตราส่วนต่าง ๆ ต่อไปนี้ ของกิริยาร่วมทางวาจา ระหว่างนักศึกษาฝึกสอนกับนักเรียน
 - ๑.๑ อัตราส่วนระหว่างการใช้เวลาพูดของนักศึกษาฝึกสอนกับการใช้เวลาพูด
 ของนักเรียน
 - ๑.๒ อัตราส่วนระหว่างการให้นักเรียนพูดเป็นรายบุคคลกับการให้นักเรียนพูด
 เป็นหมู่

- ๑.๓ อัตราส่วนระหว่างการให้นักเรียนอ่าน เป็นรายบุคคลกับการให้นักเรียนอ่านเป็นหมู่
- ๑.๔ อัตราส่วนระหว่างการกระตุ้นกับการควบคุมพฤติกรรมของนักเรียน
- ๑.๕ อัตราส่วนระหว่างการพูดริเริ่มของนักเรียนกับ เวลาที่นักเรียนใช้พูดทั้งหมด
- ๑.๖ อัตราส่วนระหว่างการใช้เวลาบรรยายกับการใช้เวลาพูดทั้งหมดของนักศึกษาฝึกสอน
- ๑.๗ อัตราส่วนระหว่างการใช้อธิพจน์ทางอ้อมกับการใช้อธิพจน์ทางตรงของนักศึกษาฝึกสอน
๒. กิริยาร่วมทางวาจาระหว่างนักศึกษาฝึกสอนกับนักเรียนคิด เป็นร้อยละของเวลา

ทั้งหมดดังนี้

- ๒.๑ นักศึกษาฝึกสอนและนักเรียนใช้เวลาพูดร้อยละ ๕๓.๕๖ และ ๓๑.๕๑ ตามลำดับ
- ๒.๒ นักเรียนพูดเป็นรายบุคคลและพูดเป็นหมู่ร้อยละ ๔.๖๒ และ ๖.๐๘ ตามลำดับ
- ๒.๓ นักเรียนอ่านเป็นรายบุคคลและอ่านเป็นหมู่ร้อยละ ๔.๔๑ และ ๖.๒๕ ตามลำดับ
- ๒.๔ นักศึกษาฝึกสอนกระตุ้นและควบคุมพฤติกรรมของนักเรียนร้อยละ ๖.๔๘ และ ๑๒.๔ ตามลำดับ
- ๒.๕ นักเรียนใช้เวลาพูดริเริ่มและใช้เวลาพูดทั้งหมดร้อยละ ๑๕ และ ๓๑.๕๑ ตามลำดับ
- ๒.๖ นักศึกษาฝึกสอนใช้เวลาบรรยายและใช้เวลาพูดทั้งหมดร้อยละ ๒๐.๐๗ และ ๕๓.๕๖ ตามลำดับ
- ๒.๗ นักศึกษาฝึกสอนใช้อธิพจน์ทางอ้อมและอธิพจน์ทางตรงร้อยละ ๒๐.๕๔ และ ๓๒.๔๗ ตามลำดับ

Thesis Title Verbal Interaction between Higher Certificate of
 Education Student Teachers and Students in Teaching
 Thai
Name Mr. Wichian Gespratoom
Thesis Advisor Associate Professor Dr. Therachai Puranajote
Department Secondary Education
Academic Year 1977

ABSTRACT

The purpose of this research was to study and compare verbal interaction between higher certificate of education student teachers and students in teaching Thai

The population were fifty higher certificate of education student teachers who practiced teaching in fifty classes in ten schools. The research methods used in this research were surveying through systematic observation, analysing seven ratios of verbal interaction and comparing them in class levels by applying Flanders' Interaction Analysis Technique. After that, the ratios were tested for significant differences by using Kruskal-Wallis One-Way Analysis of Variance by ranks.

The Results of this study were as follows:

1. Class levels did not make the following ratios of student teachers' and students' verbal interaction significantly different at the level of .05

- 1.1 The ratio of time the student teachers and the students spent in speaking.
- 1.2 The ratio of time the students spent in speaking individually and in groups.
- 1.3 The ratio of time the students spent in reading individually and in groups.
- 1.4 The ratio of time the student teachers spent in motivating and controlling the students' behavior.
- 1.5 The ratio of time the students spent in initiation and in speaking.
- 1.6 The ratio of time the student teachers spent in lecturing and in speaking.
- 1.7 The ratio of time the student teachers spent in indirect influence and direct influence.

2. Of the total time, verbal interaction between higher certificate of education student teachers and students in teaching Thai was as follows:

- 2.1 The time the student teachers and the students spent in speaking was 53.56% and 31.51 %.
- 2.2 The time the students spent in speaking individually and in groups was 9.62 % and 6.08 %.
- 2.3 The time the students spent in reading individually and in groups was 9.41 % and 6.25 %.

2.4 The time the student teachers spent in motivating and controlling the students' behavior was 6.48% and 12.90 % .

2.5 The time the students spent in initiation and in speaking was .15 % and 31.51 % .

2.6 The time the student teachers spent in lecturing and speaking was 20.07 % and 53.56 % .

2.7 The time the student teachers spent in indirect influence and direct influence was 20.59 % and 32.97 % .

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ข

กิตติกรรมประกาศ

การทำวิทยานิพนธ์ฉบับนี้ สำเร็จลุล่วงไปด้วยดี เนื่องจากผู้วิจัยได้รับความกรุณาเป็นอย่างสูง จาก รองศาสตราจารย์ ดร. ชีระชัย ปุณณโชติ หัวหน้าแผนกวิชามัธยมศึกษา ที่รับเป็นอาจารย์ที่ปรึกษา และได้กรุณาให้ข้อคิดเห็นแนะนำช่วยเหลือ ทั้งตรวจแก้ไขปรับปรุงข้อบกพร่องต่าง ๆ เป็นอย่างดีตลอดมา รองศาสตราจารย์ เต็มสิริ บุญยสิงห์ ภาควิชาหลักสูตรและการสอน มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร ได้กรุณา เป็นประธาน

นอกจากนี้ผู้วิจัยยังได้รับความร่วมมือ เป็นอย่างดีในการ เก็บรวบรวมข้อมูลทำวิจัยในครั้งนี้จาก อาจารย์นิเทศก์และนักศึกษาฝึกสอน ระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพการศึกษาระดับสูง วิชาเอกภาษาไทย วิทยาลัยนครนครสวรรค์ ทั้งยังได้รับคำแนะนำในเรื่องการวิเคราะห์ข้อมูล และให้ข้อคิดเห็นที่เป็นประโยชน์หลายประการในการทำวิจัยครั้งนี้จาก อาจารย์ ชุกกลั่น อุณวิจิตร และอาจารย์ สุภาพร พรทิบูลย์ ผู้วิจัยรู้สึกซาบซึ้งในความกรุณาที่ได้รับจากทุก ๆ ท่าน เป็นอย่างยิ่ง จึงขอขอบพระคุณมา ณ โอกาสนี้ด้วย

วิเชียร เกษประทุม

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

สารบัญ

	หน้า
บทคัดย่อภาษาไทย	๒
บทคัดย่อภาษาอังกฤษ	๖
กิตติกรรมประกาศ	๒
รายการตารางประกอบ	๗
รายการรูปประกอบ	๘
บทที่	
๑. บทนำ	๑
ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา	๑
วัตถุประสงค์ของการวิจัย	๗
ขอบเขตของการวิจัย	๗
ข้อตกลงเบื้องต้น	๙
คุณค่าของการวิจัย	๑๐
สมมติฐานในการวิจัย	๑๐
ความจำกัดของการวิจัย	๑๑
คำจำกัดความ	๑๑
สัญลักษณ์ที่ใช้ในการวิจัย	๑๔
๒. เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง	๑๔
๓. วิธีดำเนินงานวิจัย	๓๓
ประชากร	๓๓
เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย	๓๓

บทที่	หน้า
การฝึกสังเกตและบันทึกกิจกรรมทางวาจา	๓๔
การเก็บรวบรวมข้อมูล	๔๐
การวิเคราะห์ข้อมูล	๔๐
๔. ผลการวิเคราะห์ข้อมูล	๔๓
๕. สรุปผลการวิจัยและข้อเสนอแนะ	๕๔
สรุปผลการวิจัย	๕๖
อภิปรายผลการวิจัย	๕๙
ข้อเสนอแนะ	๖๔
บรรณานุกรม	๖๘
ภาคผนวก	๗๔
ประวัติ	๙๗

 ศูนย์วิทยทรัพยากร
 จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

รายการตารางประกอบ

ตารางที่	หน้า
๑. แสดงจำนวนนักศึกษาฝึกสอนจำแนกประเภทโรงเรียนและระดับชั้นเรียน	๘
๒. แสดงเปอร์เซ็นต์รวมของความแตกต่างของการบันทึกพฤติกรรมจาก เทป	๓๖
๓. แสดงเปอร์เซ็นต์รวมของความแตกต่างของการบันทึกพฤติกรรม โรงเรียน ฉิมพลียางโทน ต.นครสวรรค์คต อ.เมือง จ.นครสวรรค์	๓๘
๔. แสดงคำร้อยละของกิริยาร่วมทางวาจาในการเรียนการสอนภาษาไทย ของนักศึกษาฝึกสอน	๔๔
๕. ความถี่โดยเฉลี่ยของกิริยาร่วมทางวาจาในการเรียนการสอนภาษาไทย ของนักศึกษาฝึกสอน	๔๖
๖. เปรียบเทียบอัตราส่วนค่า ๆ ของกิริยาร่วมทางวาจาระหว่างนักศึกษา ฝึกสอนกับนักเรียน (จำแนกตามชั้นเรียน)	๔๘
๗. แสดงคำร้อยละของการใช้เวลาพูดในการสอน เน้น เนื้อหาของนักศึกษา ฝึกสอน	๔๘
๘. แสดงคำร้อยละของวิธีการที่นักศึกษาฝึกสอนมีปฏิริยาตอบสนองคำพูด ของนักเรียน	๕๐
๘. แสดงคำร้อยละของลักษณะการพูดของนักเรียน	๕๑
๑๐. แสดงคำร้อยละของการเจียบอย่างมีวัตถุประสงค์และการเจียบอย่าง ไม่มีวัตถุประสงค์	๕๓

รายการรูปประกอบ

ภาพที่		หน้า
๑.	การประมาณค่า P_e	๓๗
๒.	การประมาณค่าความเที่ยงของการจำแนกพฤติกรรม	๓๘

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย